Този документ е средство за документиране и не обвързва институциите

►**B**

ВТОРА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 13 декември 1976 година

за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни

(77/91/ЕИО)

(ОВ L 26, 31.1.1977 г., стр. 1)

Изменена с

		Официален вестник		
		№	страница	дата
►**M1**	Директива 92/101/ЕИО на Съвета от 23 ноември 1992 година	L 347	64	28.11.1992
►**M2**	Директива 2006/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година	L 264	32	25.9.2006
►**M3**	Директива 2006/99/ЕО на Съвета от 20 ноември 2006 година	L 363	137	20.12.2006

Изменена с

►**A1**	Акт за присъединяване на Гърция	L 291	17	19.11.1979
►**A2**	Акт за присъединяване на Испания и Португалия	L 302	23	15.11.1985
►**A3**	Акт за присъединяване на Австрия, Финландия и Швеция	C 241	21	29.8.1994
►**A4**	Акт относно условията на присъединяването на чешката република, република естония, република кипър, република латвия, република литва, република унгария, република малта, република полша, република словения и словашката република и промените в учредителните договори на европейския съюз	L 236	33	23.9.2003

NB: Настоящият консолидиран вариант съдържа позоваванията към европейската разчетна единица и/или към екюто, които от 1 януари 1999 г. следва да се считат за позоваванията към еуроto — Регламент (ЕИО) № 3308/80 на Съвета (ОВ L 345, 20.12.1980 г., стр.1) и Регламент (ЕО) № 1103/97 на Съвета (ОВ L 162, 19.6.1997 г., стр.1).

▼B

ВТОРА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА

от 13 декември 1976 година

за съгласуване на гаранциите, които се изискват в държавите-членки за дружествата по смисъла на член 58, втора алинея от Договора, за защита на интересите както на съдружниците, така и на трети лица по отношение учредяването на акционерни дружества и поддържането и изменението на техния капитал с цел тези гаранции да станат равностойни

(77/91/ЕИО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 54, параграф 3, буква ж) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ([1]),

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет ([2]),

като има предвид, че съгласуването, предвидено в член 54, параграф 3, буква ж) и в Общата програма за премахване на ограниченията за свободата на установяване, започнало с Директива 68/151/ЕИО ([3]), е особено важно по отношение на акционерните дружества, тъй като тяхната дейност преобладава в икономиката на държавите-членки и често се простира отвъд националните граници;

като има предвид, че за да се гарантира минимална равностойна защита на акционерите и кредиторите на акционерните дружества, особено значение има съгласуването на националните разпоредби, свързани с тяхното учредяване и с поддържането, увеличаването или намаляването на техния капитал;

като има предвид, че на територията на Общността уставът или инструментите на включването на едно акционерно дружество трябва да осигуряват възможност на всяко заинтересовано лице да се запознае с основните данни за дружеството, включително точната структура на неговия капитал;

като има предвид, че трябва да бъдат приети разпоредби на Общността за поддържането на капитала, който съставлява обезпечение за кредиторите, по-специално като се забрани всяко намаляване на капитала чрез разпределянето му между акционерите, когато последните нямат право на това, и като се предвидят ограничения за правото на дружеството да придобива собствените си акции;

като има предвид, че за целите на член 54, параграф 3, буква ж) е нужно законите на държавите-членки, свързани с увеличаването или намаляването на капитала, да гарантират съблюдаването и хармонизирането на принципите на равно третиране на акционерите с еднакво положение и на защита на кредиторите, чиито вземания предхождат решението за намаляването,

([1]) ОВ C 114, 11.11.1971 г., стр. 18.
([2]) ОВ C 88, 6.9.1971 г., стр. 1.
([3]) ОВ L 65, 14.3.1968 г., стр. 8.

▼B

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

1. Мерките за съгласуване, установени в настоящата директива, се прилагат за разпоредбите, установени в законовите, подзаконовите или административните разпоредби в държавите-членки, относно следните видове дружества:

— *в Белгия*:

la société anonyme/de naamloze vennootschap;

— *в Дания*:

aktieselskabet;

— *във Франция*:

la société anonyme;

— *в Германия*:

die Aktiengesellschaft;

— *в Ирландия*:

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

— *в Италия*:

la società per azioni;

— *в Люксембург*:

la société anonyme;

— *в Нидерландия*:

de naamloze vennootschap;

— *в Обединеното кралство*:

the public company limited by shares,

the public company limited by guarantee and having a share capital;

▼A1

— *за Гърция*:

ή άνώνυμη έταιρία;

▼A2

— *в Испания*:

la sociedad anónima;

— *в Португалия*:

a sociedade anónima de responsabilidade limitada;

▼A3

— *в Австрия*:

die Aktiengesellschaft;

— *във Финландия*:

osakeyhtiö/ aktiebolag;

— *в Швеция*:

aktiebolag;

▼A4

— *в Чешката република*:

akciová společnost;

— *в Естония*:

aktsiaselts;

▼A4

— *в Кипър*:

Δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές, δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;

— *в Латвия*:

akciju sabiedrība;

— *в Литва*:

akcinė bendrovė;

▼M2

— *в Унгария*:

nyilvánosan működő részvénytársaság;

▼A4

— *в Малта*:

kumpanija pubblikapublic limited liability company;

— *в Полша*:

spółka akcyjna;

— *в Словения*:

delniška družba;

— *в Словашката република*:

akciová spoločnosť;

▼M3

— *в България*:

акционерно дружество;

— *в Румъния*:

societate pe acțiuni.

▼B

Наименованието на всяко дружество от горепосочените видове включва или се придружава от описание, различно от описанието, което се изисква за други видове дружества.

2. Държавите-членки могат да не прилагат тази директива към инвестиционните дружества с променлив капитал и към кооперациите, регистрирани като един от видовете дружества по параграф 1. Доколкото в законите на държавите-членки е използвана тази възможност, те трябва да съдържат изискване тези дружества да включат думите „инвестиционно дружество с променлив капитал“ или „кооператив“ във всички документи, посочени в член 4 от Директива 68/151/ЕИО.

Изразът „инвестиционно дружество с променлив капитал“ по смисъла на настоящата директива означава само онези дружества:

— чийто изключителен предмет на дейност е да инвестират средствата си в различни дялове и акции, земя или други активи единствено с цел разпределяне на инвестиционните рискове и възползване на техните акционери от резултатите от управлението на техните активи,

— които предлагат собствените си акции за закупуване от обществеността, и

— чиито устави предвиждат, че в рамките, очертани от минималния и максималния капитал, те могат по всяко време да емитират, да изкупят обратно или повторно да продадат своите акции.

▼B

Член 2

Уставът или инструментите на включване на дружеството винаги трябва да дават най-малко следната информация:

а) вид и наименование на дружеството;

б) предмет на дейност на дружеството;

в) — когато дружеството няма уставен капитал — размера на записания капитал,

— когато дружеството има уставен капитал — неговия размер, както и размера на капитала, записан към датата, на която дружеството е учредено или е получило разрешение да започне дейността си, и към датата на всяка промяна в законоустановения капитал, без да се засяга член 2, параграф 1, буква д) от Директива 68/151/ЕИО;

г) доколкото те не са законово определени, правилата, които регулират броя и процедурата по назначаване на членовете на органите, натоварени да представляват дружеството пред трети лица и да осъществяват ръководството, управлението, надзора или контрола на дружеството и разпределението на правомощията между тези органи;

д) срока на съществуване на дружеството, освен ако то е учредено за неограничен срок.

Член 3

В устава, в учредителния акт или в инструмента за създаване или в отделен документ, публикуван съгласно законодателството на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО, се дава поне следната информация:

а) седалище;

б) номинална стойност на записаните акции и поне веднъж годишно техния брой;

в) брой на акциите, записани без посочване на номиналната стойност, когато емитирането на такива акции се допуска от националното законодателство;

г) специални условия, ако съществуват такива, за ограничаване трансфера на акции;

д) когато има няколко класа акции, информацията съгласно букви б), в) и г) за всеки клас и правата, които дават акциите от всеки клас;

е) дали акциите са поименни или на приносител, когато националното законодателство предвижда двата вида, и всички разпоредби за превръщането на тези акции, освен ако редът за това е установен от закона;

ж) размер на записания капитал, внесен към датата, на която дружеството е учредено или е получило разрешение да започне дейността си;

з) номинална стойност на акциите, а ако няма номинална стойност, броя на акциите, емитирани срещу непарични вноски, заедно с естеството на вноската и името на лицето, което я прави;

и) самоличността на физическите или юридическите лица, дружества или предприятия, от които или от името на които са подписани уставът или учредителният акт, а ако дружеството все още не е учредено, проектите на тези документи;

▼B

й) общ размер или поне предварителна оценка на всички разходи, които дружеството трябва да заплати или с които може да бъде натоварено във връзка с учредяването, а когато това е възможно, преди да получи разрешение да започне дейността си;

к) всички специални предимства, предоставени към датата на учредяване на дружеството или до получаването на разрешението за започване на дейността на всеки, който е взел участие в учредяването на дружеството или в сделките, довели до даването на разрешението.

Член 4

1. Когато законите на държава-членка предвиждат, че дружеството не може да започне дейността си без разрешение, те също така изготвят разпоредба за отговорността за задълженията, поети от дружеството или за негова сметка през периода преди даването или отказването на такова разрешение.

2. Параграф 1 не се прилага за задълженията по договори, сключени от дружеството, при условие че то ще получи разрешение да започне дейността.

Член 5

1. Когато законодателството на държава-членка изисква дружеството да бъде учредено от повече от един съдружник, фактът, че всички акции са притежание на едно лице, или броят на съдружниците е спаднал под законоустановения минимум след учредяването на дружеството, не води до автоматично прекратяване на дружеството.

2. Ако в случаите по параграф 1 законодателство на една държава-членка допуска дружеството да бъде прекратено с решение на съда, компетентният съд трябва да има възможност да даде на дружеството достатъчен срок да поправи положението.

3. Когато бъде постановено решение за прекратяване, започва ликвидация на дружеството.

Член 6

1. Законодателството на държавите-членки трябва да съдържат изискване, че за учредяването или получаването на разрешение за започване на дейността на едно дружество се записва минимален капитал с размер не по-нисък от 25 000 ►A3 екю ◄.

►A3 Екю ◄ е единицата, определена с Решение № 3289/75/ЕОВС на Комисията ([1]). Първоначално равностойността в национална валута се изчислява по курса в деня на приемане на настоящата директива.

2. Ако равностойността на ►A3 екю ◄ в национална валута бъде променена, като стойността на минималния капитал в национална валута остане по-ниска от 22 500 ►A3 екю ◄ в продължение на една година, Комисията информира съответната държава-членка, че трябва да измени законодателството си в срок от 12 месеца след изтичането на едногодишния срок, за да спази параграф 1. Въпреки това държавата-членка може да предвиди, че изменението на законодателството не се прилага към вече съществуващи дружества 18 месеца след влизането му в сила.

3. На всеки пет години Съветът по предложение на Комисията преценява и ако е нужно, преразглежда размерите, изразени в

([1]) ОВ L 327, 19.12.1975 г., стр. 4.

▼B

настоящия член в ►A3 екю ◄, в светлината на икономическите и паричните тенденции в Общността и с оглед на стремежа само големи и средни предприятия да имат възможност да избират измежду видовете дружества, изброени в член 1, параграф 1.

Член 7

Записаният капитал може да се състои само от активи, които се поддават на икономическа оценка. Въпреки това задължението за извършване на работа или за предоставяне на услуги не може да представлява част от тези активи.

Член 8

1. Акциите не могат да се емитират на цена, по-ниска от номиналната им стойност, а когато нямат номинална стойност, от счетоводната им стойност.

2. Въпреки това държавите-членки могат да разрешат на онези, които се задължават да пласират акции по занятие, да заплащат цена, по-ниска от общата цена на акциите, които записват по време на тази сделка.

Член 9

1. Ако акциите са емитирани възмездно, най-малко 25 % от тяхната номинална стойност, а ако нямат номинална стойност, от счетоводната им стойност, трябва да бъдат изплатени към датата, на която дружеството е учредено или е получило разрешение да започне дейността.

2. Въпреки това, когато към датата, на която дружеството е учредено или е получило разрешение да започне дейността си, акциите се емитират срещу непарични вноски, тези вноски трябва да бъдат направени изцяло в петгодишен срок от тази дата.

Член 10

1. Преди дружеството да бъде учредено или да получи разрешение да започне дейността, един или няколко независими експерти, назначени или одобрени от административен или съдебен орган, съставят доклад за всички непарични вноски. Тези експерти могат да бъдат физически лица, както и юридически лица и дружества или фирми според законите на всяка държава-членка.

2. Докладът на експертите съдържа описание на всеки от активите, в които се състои вноската, както и на използваните методи на оценяване, и в него се посочва дали стойностите, установени чрез прилагането на тези методи, съответстват на броя и номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — на счетоводната стойност, или при нужда — на премията от акциите, които ще бъдат емитирани в замяна.

3. Докладът на експертите се публикува по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка, в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

4. Държавите-членки могат да не прилагат този член, когато 90 на сто от всички акции по номиналната им стойност, а ако няма номинална стойност — по счетоводната им стойност, се емитират в полза на едно или няколко дружества срещу непарични вноски и когато са спазени следните условия:

▼B

а) по отношение на дружеството, което получава вноските, лицата по член 3, буква и) са се споразумели да се откажат от доклада на експертите;

б) това споразумение е публикувано в съответствие с параграф 3;

в) дружествата, които правят вноските, разполагат с резерви, които не могат да бъдат разпределяни по закон или според устава и са равни най-малко на номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — на счетоводната стойност на акциите, емитирани срещу непарични вноски;

г) дружествата, които правят вноските, гарантират до размер, равен на посочения в буква в), дълговете на дружеството получател, възникнали между датата на емитиране на акциите срещу непарични вноски и изтичането на една година след публикуването на годишните доклади на това дружество за финансовата година, през която са направени вноските. Прехвърлянето на тези акции през посочения период е забранено;

д) гаранцията по буква г) е публикувана в съответствие с параграф 3.

е) дружествата, които правят вноските, са длъжни да внесат сума, равна на посочената в буква в), в резерв, който не може да се разпределя три години след публикуването на годишните доклади на дружеството получател за финансовата година, през която са направени тези вноски, или ако е нужно — до по-късна дата, на която са уредени всички претенции относно гаранцията по буква г), предявени през този период.

▼M2

Член 10а

1. Държавите-членки могат да решат да не прилагат член 10, параграфи 1, 2 и 3, когато по решение на административния или управителен орган на дружеството са внесени като непарични вноски прехвърлими ценни книжа, съгласно член 4, параграф 1, точка 18 от Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ([1]) или инструменти на паричния пазар, съгласно член 4, параграф 1, точка 19 от тази директива и тези ценни книжа или инструменти са оценени при претеглена средна цена, на която те са се търгували на един или повече регулирани пазари, съгласно член 4, параграф 1, точка 14 от същата директива в продължение на достатъчен период, определен от националното законодателство, който предшества действителната дата на внасяне на непаричната вноска.

Въпреки това, когато тази цена е била засегната от изключителни обстоятелства, които биха изменили значително стойността на актива към действителната дата на внасяне, особено когато пазарът на такива прехвърлими ценни книжа или инструменти на паричния пазар е станал неликвиден, се извършва преоценка по инициатива на административния или управителен орган, за която той е отговорен. За целите на тази преоценка се прилага член 10, параграфи 1, 2 и 3.

2. Държавите-членки могат да решат да не прилагат член 10, параграфи 1, 2 и 3, когато по решение на административния или управителен орган активи, различни от посочените в параграф 1 прехвърлими ценни книжа и инструменти на паричния пазар, се внасят като непарична вноска и по отношение на тях вече е била

([1]) ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/31/ЕО (ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 60).

▼M2

предоставена оценка на справедливата стойност от независим експерт, при спазване на следните условия:

а) справедливата стойност е определена към дата не по-ранна от шест месеца преди действителната дата на внасяне на актива;

б) оценката е била извършена в съответствие с общоприети стандарти и принципи за оценка в държавата-членка, прилагани към вида на актива, който се апортира.

При нови обстоятелства, които биха изменили значително справедливата стойност на актива към действителната дата на неговото внасяне, се извършва преоценка по инициатива на административния или управителен орган, за която той е отговорен. За целите на тази преоценка се прилага член 10, параграфи 1, 2 и 3.

При липса на такава преоценка, един или повече акционери, притежаващи общо поне 5 % от записания капитал на дружеството към датата на вземане на решението за увеличаване на капитала, могат да поискат оценка от независим експерт, като в този случай се прилага член 10, параграфи 1, 2 и 3. Такъв акционер или акционери могат да направят искането до действителната дата на внасяне на актива, при условие че към датата, на която е направено искането, те все още държат поне 5 % от записания капитал на дружеството, както това е било в деня на вземане на решението за увеличаване на капитала.

3. Държавите-членки могат да решат да не прилагат член 10, параграфи 1, 2 и 3, когато по решение на административния или управителен орган активи, различни от посочените в параграф 1 прехвърлими ценни книжа и инструменти на паричния пазар, се внасят като непарична вноска, чиято справедлива стойност се получава за всеки отделен актив от задължителните счетоводни отчети за предходната финансова година, при условие че задължителните счетоводни отчети са били проверени в съответствие с Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети ([1]).

Втората и третата алинеи на параграф 2 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 10б

1. Когато е внесена непарична вноска, съгласно член 10а, без доклад на експерти, предвиден в член 10, параграфи 1, 2 и 3, в допълнение към изискванията по буква з) на член 3 и в едномесечен срок от действителната дата на внасяне на актива, се публикува декларация, съдържаща следното:

а) описание на непаричната вноска;

б) нейната стойност, източника на оценяване и ако е необходимо, метода на оценка;

в) заявление, дали получената стойност отговаря поне на броя, номиналната стойност или, ако липсва номинална стойност, на счетоводната стойност и когато е необходимо, на премията по акциите, които ще бъдат издадени срещу това внасяне на непарична вноска;

г) заявление, че не са настъпили нови обстоятелства по отношение на първоначалната оценка.

([1]) ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87.

▼**M2**

Това публикуване се осъществява по начин, установен в законите на всяка държава-членка, в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

2. Когато е предложено непаричната вноска да бъде без доклада на експерти, по смисъла на член 10, параграфи 1, 2 и 3, във връзка с увеличаване на капитала, предложено съгласно член 25, параграф 2, се публикува съобщение, съдържащо датата на вземане на решението за увеличаване на капитала и информацията, посочена в параграф 1 по начин, предвиден в законите на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО, преди да се осъществи внасянето на непаричната вноска. В този случай, декларацията съгласно параграф 1 се ограничава до заявление, че не са настъпили нови обстоятелства след публикуването на съобщението.

3. Всяка държава-членка предоставя достатъчно гаранции за осигуряване спазването на процедурата, предвидена в член 10а и в настоящия член, когато се прави внасяне на непарична вноска без доклад на експерти, както е посочено в член 10, параграфи 1, 2 и 3.

▼**B**

Член 11

1. Ако преди изтичането на срок, установен от националното право и не по-кратък от две години от датата, на която дружеството е учредено или е получило разрешение да започне дейността си, то придобие актив, който принадлежи на дружество, лице или фирма по член 3, буква и) срещу престация не по-малка от една десета от записания капитал, придобиването се проверява, данни за него се публикуват по реда на ►**M2** член 10, параграфи 1, 2 и 3 ◄ и то се представя за одобрение от общото събрание. ►**M2** Членове 10а и 10б се прилагат *mutatis mutandis*. ◄

Държавите-членки могат да изискват тези разпоредби да бъдат прилагани и когато активите принадлежат на акционер или на трето лице.

2. Параграф 1 не се прилага към придобиване в хода на обичайната дейност на дружеството, придобиване по искане или под надзора на административен или съдебен орган или на фондова борса.

Член 12

Като се спазват разпоредбите за намаляването на записания капитал, акционерите не могат да бъдат освободени от задължението им да изплатят вноските си.

Член 13

До съгласуването на националните закони на по-късен етап държавите-членки предприемат нужните мерки, за да изискат предоставянето на най-малко същите гаранции както посочените в членове 2—12, в случай на преобразуване на друг вид дружество в акционерно дружество.

Член 14

Членове 2—13 не засягат действието на разпоредбите на държавите-членки относно компетентността и реда за изменение на уставите или учредителните актове.

▼B

Член 15

1. а) Освен в случаите на намаляване на записания капитал, не може да се прави разпределяне между акционерите, когато на последната дата от последната финансова година нетните активи, отразени в годишните доклади на дружеството, са или след такова разпределяне биха спаднали под размера на записания капитал заедно с онези резерви, които не подлежат на разпределяне по закон или според устава.

б) Ако непотърсената част от записания капитал не е включена в активите, отразени в баланса, тази сума се приспада от размера на записания капитал по буква а).

в) Размерът на сумите, разпределени между акционерите, не може да надвишава размера на печалбата в края на последната финансова година заедно с пренесената печалба и със сумите, изтеглени от резервите, предназначени за тази цел, намален с пренесените загуби и сумите, отнесени в резерв в съответствие със закона или устава.

г) Изразът „разпределяне“, използван в букви а) и в), включва по-конкретно изплащането на дивиденти и лихви по акциите.

2. Когато законите на държавите-членки допускат авансово изплащане на междинни дивиденти, се прилагат най-малко следните условия:

а) съставят се междинни счетоводни доклади, които показват, че средствата за разпределянето са достатъчни;

б) размерът на средствата, които ще бъдат разпределени, не може да надвишава общата печалба, получена след края на последната финансова година, за която са съставени счетоводни доклади, заедно с пренесената печалба и със сумите, изтеглени от резервите, предназначени за тази цел, и намалени с пренесените загуби и сумите, които трябва да бъдат отнесени в резерв в съответствие с изискванията на закона или устава.

3. Параграфи 1 и 2 не засягат разпоредбите на държавите-членки във връзка с увеличаването на записания капитал чрез капитализиране на резервите.

4. Законите на една държава-членка могат да предвидят дерогации от параграф 1, буква а) при инвестиционни дружества с постоянен капитал.

Изразът „инвестиционно дружество с постоянен капитал“ по смисъла на настоящия параграф означава само онези дружества:

— чийто изключителен предмет на дейност е инвестирането на средствата им в различни дялове и акции, земя или други активи единствено с цел разпределяне на инвестиционния риск и възползване на техните акционери от резултатите от управлението на техните активи,

и

— които предлагат собствените си акции за изкупуване от публиката.

Доколкото в законите на държавите-членки е предвидена тази възможност, те са длъжни:

а) да изискват от тези дружества да включат израза „инвестиционно дружество“ във всички документи, изброени в член 4 от Директива 68/151/ЕИО;

▼B

б) да не позволяват на такова дружество, чиито нетни активи са спаднали под размера по параграф 1, буква а), да извършва разпределяне между акционерите, когато в последния ден на последната финансова година общата стойност на активите на дружеството, отразени в годишните му доклади, са или след такова разпределяне биха достигнали сума, по-ниска от един и половина пъти размера на общата стойност на задълженията на дружеството към кредиторите, отразени в годишните доклади;

в) да изискват от всяко такова дружество, което извършва разпределяне след спадане на нетните му активи под размера по параграф 1, буква а), да включи в годишните си доклади бележка в този смисъл.

Член 16

Всички средства, разпределени в нарушение на член 15, трябва да бъдат върнати от получилите ги акционери, ако дружеството докаже, че тези акционери са знаели за нередовността на извършеното разпределяне или с оглед на обстоятелствата не са могли да не знаят това.

Член 17

1. При сериозни загуби в записания капитал се свиква общо събрание на акционерите в срок, предвиден в законите на държавите-членки, на което се решава дали дружеството да бъде прекратено, или да бъдат предприети други мерки.

2. Държавите-членки не могат да определят като сериозна загуба по смисъла на параграф 1 цифра, която е по-висока от половината от записания капитал.

Член 18

1. Акциите на едно дружество не могат да се записват от самото дружество.

2. Ако акциите на едно дружество са записани от лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, смята се, че записалият е действал за своя сметка.

3. Лицата, дружествата или фирмите по член 3, буква и), а при увеличаване на записания капитал — членовете на ръководния или управителния орган, са длъжни да заплатят акциите, записани в нарушение на посочения член.

Законите на една държава-членка могат да предвидят възможност едно лице да бъде освободено от това задължение, ако докаже, че то лично няма вина.

Член 19

▼M2

1. Без да се засяга принципа на равното третиране на всички акционери, които са в еднакво положение и Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на

▼M2

пазара (пазарна злоупотреба) ([1]), държавите-членки могат да разрешат на дружеството да придобива собствени акции пряко или чрез лице, действащо от свое име, но за сметка на дружеството. Доколкото такова придобиване е разрешено, държавите-членки обвързват това придобиване със следните условия:

а) разрешението се дава от общото събрание, което определя реда и условията за такова придобиване и по-специално, максималния брой акции, които ще бъдат придобити, срока, за който се дава разрешението, чиято максимална продължителност се определя според националното законодателство, но не повече от пет години и в случай на възмездно придобиване - максималния и минималния размер на насрещната престация. Членовете на административния или управителен орган трябва да се уверят, че при всяко осъществяване на разрешено придобиване се спазват условията, посочени в букви б) и в);

б) придобиването на акции, включително придобитите от дружеството на предходен етап, които то държи и акции, придобити от лице, действащо от свое име, но за сметка на дружеството, не може да доведе до намаляване на нетните активи под размера, посочен в букви а) и б) от член 15, параграф 1;

в) само напълно изплатени акции могат да бъдат включени в транзакцията.

Освен това, държавите-членки могат да обвържат придобиването по смисъла на алинея първа с някое от следните условия:

i) номиналната стойност или, при липсата на такава, счетоводната стойност на придобитите акции, включително тези, придобити на по-ранен етап от дружеството и държани от него, както и акциите, придобити от лице, действащо от свое име, но за сметка на дружеството, не може да надвишава границата, определена от държавите-членки. Тази граница не може да бъде по-ниска от 10 % от записания капитал;

ii) правомощието на дружеството да придобива собствени акции по смисъла на алинея първа, максималният брой акции, които могат да бъдат придобити, срока, за който се дава това правомощие и максималния или минималния размер на насрещната престация се определят в устава или учредителния акт на дружеството;

iii) дружеството спазва съответните изисквания за информиране и нотификация;

iv) държавите-членки определят дружествата, от,които могат да поискат да обезсилят придобити акции, при условие че сума, равна на номиналната стойност на обезсилените акции трябва да бъде включена във фонд, който не може да бъде разпределян между акционерите, освен в случай на намаление на записания капитал. Този фонд може да бъде използван само за увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резерви;

v) придобиването не накърнява удовлетворяването на кредиторите.

▼B

2. Законите на една държава-членка могат да предвидят изключения от параграф 1, буква а), първо изречение, когато придобиването на собствени акции е нужно, за да се предотврати сериозно и непосредствено увреждане на дружеството. В такъв случай ръководният или управителният орган уведомява следващото общо събрание за причините и характера на извършеното придобиване, за броя и номиналната стойност, а ако няма

([1]) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.

▼B

номинална стойност — за счетоводната стойност на придобитите акции, за дела от записания капитал, който те представляват, и за престацията срещу тези акции.

3. Държавите-членки могат да не прилагат параграф 1, буква а), първо изречение към акции, придобити от самото дружество или от лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, с цел разпределяне между служителите на това дружество или служителите на свързано дружество. Тези акции се разпределят в срок 12 месеца след придобиването им.

Член 20

1. Държавите-членки могат да решат да не прилагат член 19 за:

а) акции, придобити в изпълнение на решение за намаляване на капитала или при обстоятелствата на член 39;

б) акции, придобити в резултат на универсално правоприемство;

в) напълно изплатени акции, придобити безвъзмездно или от банки и други финансови институции въз основа на поръчка за изкупуване;

г) акции, придобити по силата на юридическо задължение или в резултат на съдебно решение за защита на малцинствените акционери, по-конкретно в случай на сливане, промяна на предмета на дейност или формата на дружеството, прехвърляне на седалището в чужбина или въвеждане на ограничения върху прехвърлянето на акции;

д) акции, притежавани от акционер, който не ги е изплатил;

е) акции, придобити с цел обезщетяване на малцинствените акционери в свързани дружества;

ж) напълно изплатени акции, придобити при принудителна продан на основание съдебно решение за изплащането на дълг на притежателя на акциите към дружеството;

з) напълно изплатени акции, емитирани от инвестиционно дружество с постоянен капитал според определението в член 15, параграф 4, втора алинея и придобити по искане на инвеститора от това дружество или от свързано дружество. Прилага се член 15, параграф 4, трета алинея, буква а). Придобиването на тези акции не може да има за последица намаляването на нетните активи под размера на записания капитал заедно с резервите, чието разпределяне е забранено от закона.

2. Акциите, придобити в случаите по параграф 1, букви б) — ж), трябва да бъдат отчуждени най-късно в срок три години след придобиването им, освен ако номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — счетоводната стойност на придобитите акции, включително акциите, които дружеството евентуално е придобило чрез лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, възлиза на не повече от 10 на сто от записания капитал.

3. Ако акциите не бъдат отчуждени в срока по параграф 2, те се обезсилват. Законите на една държава-членка могат да поставят обезсилването в зависимост от съответно намаляване на записания капитал. Такова намаляване трябва да бъде предвидено, когато придобиването на акциите, които ще бъдат обезсилени, води до спадане на нетните активи под размера по ►M2 член 15, параграф 1, букви а) и б) ◄.

▼B

Член 21

Акциите, придобити в нарушение на членове 19 и 20, се отчуждават в едногодишен срок след придобиването им. Ако те не бъдат отчуждени в този срок, прилага се член 20, параграф 3.

Член 22

1. Когато законите на една държава-членка допускат дружеството да придобива собствени акции само или чрез лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, те задължително поставят притежаването на тези акции в зависимост най-малко от следните условия:

а) измежду правата, които дават акциите, правото на глас по собствени акции на дружеството задължително се суспендира;

б) ако акциите са включени в активите, отразени в баланса, в пасивите се включва резерв със същия размер, който не подлежи на разпределяне.

2. Когато законите на една държава-членка допускат дружеството да придобива собствени акции само или чрез лице, което действа от негово име, но за сметка на дружеството, те трябва да съдържат изискване годишният доклад да посочва най-малко:

а) причините за придобиванията, извършени през финансовата година;

б) броя и номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — счетоводната стойност на акциите, придобити и отчуждени през финансовата година, и частта от записания капитал, която те представляват;

в) в случай на възмездно придобиване или отчуждаване — престацията срещу акциите;

г) броя и номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — счетоводната стойност на всички акции, придобити и притежавани от дружеството, и частта от записания капитал, която те представляват.

Член 23

▼M2

1. Когато държавите-членки разрешават на дружество, пряко или косвено, да дава авансови средства, да отпуска заеми или да предоставя гаранции с цел придобиване на негови акции от трети лица, те трябва да обвържат тези транзакции с условията, определени в алинеи 2, 3, 4 и 5.

Транзакциите се осъществяват на отговорност на административния или управителен орган при справедливи пазарни условия, особено по отношение на лихвата, начислена в полза на дружеството и по отношение на обезпеченията, предоставени на дружество за заемите и авансовите средства, посочени в алинея първа. Финансовото състояние на третите лица или, в случай на многостранни сделки, на всеки контрагент се проверява надлежно.

Административният или управителен орган представя транзакциите пред общото събрание за предварително одобрение, което процедира съгласно правилата за кворум и мнозинство, определени в член 40. Административният или управителен орган представят писмен доклад пред общото събрание, посочващ мотивите за транзакцията, интереса, който дружеството има от нея, условията, при които се осъществява, рискът, който носи по отношение на ликвид-

▼M2

ността и платежоспособността на дружеството и цената, на която третото лице следва да придобие акциите. Този доклад се внася в регистъра за публикуване в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

Общата финансова подкрепа, предоставена на трети лица, не може да води до намаляване на нетните активи на дружеството под размера, посочен в член 15, параграф 1, букви а) и б), като се има предвид също така всяко намаление на нетните активи, което може да възникне в резултат на придобиването от страна на дружеството или за сметка на дружеството на негови акции в съответствие с член 19, параграф 1. Дружеството включва към пасива в балансовия отчет резерв, който не подлежи на разпределение, в размер съответстващ на общата финансова подкрепа.

Когато трето лице придобива чрез финансова подкрепа на дружеството собствени акции от това дружество по смисъла на член 19, параграф 1 или записва акции, издадени при увеличаване на записания капитал, такова придобиване или записване се извършва на справедлива цена.

▼B

2. Параграф 1 не се прилага към сделки, сключени от банки или други финансови институции в хода на обичайната им дейност, нито към сделки, осъществени с оглед придобиването на акции от или за служителите на дружеството или служителите на свързано дружество. Тези сделки не могат да имат за последица намаляването на нетните активи под размера по член 15, параграф 1, буква а).

3. Параграф 1 не се прилага към сделки, осъществени с оглед придобиването на акции в съответствие с член 20, параграф 1, буква з).

▼M2

Член 23а

В случаи когато отделни членове на административен или управителен орган на дружество, което е страна по транзакция, посочена в член 23, параграф 1, или на административен или управителен орган на предприятие-майка по смисъла на член 1 от Директива 83/349/ЕИО от 13 юни 1983 година относно консолидираните счетоводни отчети ([1]) или самото предприятие-майка, както и физически лица, действащи от свое име, но за сметка на такива членове или такова предприятие, са страни по такава транзакция, държавите-членки предоставят подходящи гаранции транзакцията да не противоречи на интересите на дружеството.

▼B

Член 24

1. Приемането на собствени акции на дружеството като обезпечение от самото дружество или чрез лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, се третира като придобиване по смисъла на член 19, член 20, параграф 1 и членове 22 и 23.

2. Държавите-членки могат да не прилагат параграф 1 към сделки, сключени с банки и други финансови институции в хода на обичайната им дейност.

([1]) ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2006/43/ЕО.

▼**M1**

Член 24а

1. а) Записването, придобиването или притежаването на акции в акционерно дружество от друго дружество по смисъла на член 1 от Директива 68/151/ЕИО, в което акционерното дружество пряко или непряко притежава мнозинството от правата на глас или върху което то може пряко или непряко да упражнява контрол, се смята за извършено от самото акционерно дружество;

б) буква а) се прилага и когато другото дружество се регулира от правото на трета страна и е учредено в правна форма, аналогична на изброените в член 1 от Директива 68/151/ЕИО.

2. Когато акционерното дружество непряко притежава мнозинство от правата на глас или може непряко да упражнява контрол, държавите-членки не са длъжни да прилагат параграф 1, ако предвидят суспендиране на правата на глас, дадени от онези акции на акционерното дружество, които другото дружество притежава.

3. Доколкото не е извършено координиране на националното законодателство относно обединенията на дружества, държавите-членки могат:

а) да определят случаите, в които едно акционерно дружество се смята за способно да упражнява контрол върху друго дружество; ако една държава-членка използва тази възможност, нейното национално право задължително трябва да предвижда, че акционерното дружество упражнява контрол, ако:

— има право да назначава или освобождава мнозинството от членовете на администрация, управителния или надзорния орган и същевременно е акционер или съдружник в другото дружество,

или

— е акционер или съдружник в другото дружество и единствено контролира мнозинството от правата на глас на своите акционери или съдружници според споразумение, сключено с другите акционери или съдружници в това дружество.

Държавите-членки не са длъжни да предвиждат други случаи извън посочените в първото и второто тире;

б) да определят случаите, в които едно акционерно дружество се смята за непряко притежава правата на глас или способно непряко да упражнява контрол;

в) да посочат обстоятелствата, при които едно акционерно дружество се смята за притежаващо правата на глас.

4. а) Държавите-членки не са длъжни да прилагат параграф 1, когато записването, придобиването или притежаването се извършват от името на лице, което е различно от лицето, записващо, придобиващо или притежаващо акциите и което не е нито акционерното дружество по параграф 1, нито друго дружество, в което акционерното дружество пряко или непряко притежава мнозинството от правата на глас или върху което то може пряко или непряко да упражнява контрол.

б) държавите-членки не са длъжни да прилагат параграф 1, когато записването, придобиването или притежаването се осъществяват от другото дружество в качеството му и в хода на дейността му като дилър на ценни книжа по занятие, при условие че то е член на фондова борса, разположена или функционираща в държава-членка, или е

▼M1

одобрено или контролирано от орган на държава-членка, компетентен да упражнява надзор върху професионалните дилъри на ценни книжа, които по смисъла на настоящата директива могат да включват и кредитните институции.

5. Държавите-членки не са длъжни да прилагат параграф 1, когато акциите на едно акционерно дружество, притежавани от друго дружество, са придобити преди отношението между двете дружества да съответства на критериите по параграф 1.

Независимо от това, правата на глас, дадени от тези акции, се суспендират и акциите се вземат предвид, когато се определя дали е спазено условието по член 19, параграф 1, буква б).

6. Държавите-членки не са длъжни да прилагат член 20, параграфи 2 и 3 или член 21, когато акциите на едно акционерно дружество се придобиват от друго дружество, при условие че предвидят:

а) суспендиране на правата на глас, дадени от акциите на акционерното дружество, които другото дружество притежава,

и

б) задължение на членовете на администриращия или управителния орган на акционерното дружество да изкупят обратно от другото дружество акциите по член 20, параграфи 2 и 3, и член 21 на цената, на която ги е придобило другото дружество; тази санкция не се прилага само когато членовете на администриращия или управителния орган на акционерното дружество докажат, че дружеството не е играло никаква роля при записването на въпросните акции или при тяхното придобиване.

▼B

Член 25

1. Общото събрание взема решение за всяко увеличаване на капитала. Както решението, така и увеличаването на записания капитал се публикуват по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

2. Независимо от това уставът, учредителният акт или решението на общото събрание, което трябва да се публикуват в съответствие с правилата на параграф 1, могат да разрешат увеличаване на записания капитал до максимален размер, установен в тях с оглед на максималния размер, предвиден в закона. При нужда решение за увеличаване на записания капитал в рамките на така установения размер се взема от органа на дружеството, овластен да направи това. Това правомощие на съответния орган важи за максимален срок от пет години и може да се поднови един или повече пъти от общото събрание, всеки път за срок не по-дълъг от пет години.

3. Когато има няколко класа акции, решението на общото събрание за увеличаване на капитала по параграф 1 или овластяването да се увеличи капиталът по параграф 2 се гласуват отделно от всеки клас акционери, чиито права се засягат от операцията.

4. Този член се прилага към емитирането на всички ценни книжа, които могат да бъдат превърнати в акции или дават право да се запишат акции, но не и към превръщането на тези ценни книжа или упражняването на правото за записване.

Член 26

Най-малко 25 на сто от номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — от счетоводната стойност на акциите, емитирани възмездно при увеличаване на записания капитал,

▼B

трябва да бъдат заплатени. Когато се предвижда емисионна стойност, по-висока от номиналната, премията се заплаща изцяло.

Член 27

1. Когато при увеличаване на записания капитал акциите се емитират срещу непарична вноска, тя се прави изцяло в петгодишен срок от датата на решението за увеличаване на записания капитал.

2. Вноската по параграф 1 се отразява в доклад, съставен, преди да се извърши увеличаването на капитала, от един или няколко експерти, които са независими от дружеството и са назначени или одобрени от административен или съдебен орган. Тези експерти могат да бъдат физически лица, както и юридически лица, дружества или фирми според законите на всяка държава-членка.

▼M2

Прилагат се член 10, параграфи 2 и 3 и членове 10а и 10б.

▼B

3. Държавите-членки могат да не прилагат параграф 2 при увеличаване на записания капитал, извършено с оглед осъществяване на сливане или публично предлагане за изкупуване или замяна на акции и с цел заплащане на акционерите на дружеството, което се влива или е обект на публичното предложение за изкупуване или замяна на акции.

4. Държавите-членки могат да не прилагат параграф 2, ако всички акции, емитирани при увеличаването на записания капитал, се емитират срещу непарични вноски на едно или няколко дружества, при условие че всички акционери в дружеството, което получава вноската, се съгласят да не се съставя експертен доклад и са спазени условията по член 10, параграф 4, букви б) — е).

Член 28

Когато увеличението на капитала не е записано изцяло, капиталът се увеличава само със стойността на записаните акции, ако условията на емисията изрично допускат такава възможност.

Член 29

1. Когато капиталът се увеличава срещу парична вноска, акциите трябва да бъдат предложени за предпочтително изкупуване на акционерите пропорционално на участието им в капитала, представено от вече притежаваните от тях акции.

2. Законите на една държава-членка:

а) могат да предвидят, че параграф 1 не се прилага към акции, които дават ограничено право на участие в разпределянето по смисъла на член 15 и/или в активите на дружеството при ликвидация;

или

б) могат да допускат, ако записаният капитал на дружество с няколко класа акции, които носят различни права на глас или участие в разпределянето по смисъла на член 15 или в активите при ликвидация, се увеличава чрез емитиране на нови акции само в един от тези класове, правото на предпочтително изкупуване от акционерите от други класове да се упражнява само

▼B

след упражняването на това право от акционерите в класа, в който се емитират новите акции.

3. Предложението за предпочтително изкупуване и срокът, в който трябва да се упражни това право, се публикуват в националния вестник, определен в съответствие с Директива 68/151/ЕИО. Не е задължително законите на държавите-членки да предвиждат публикуване, когато всички акции на дружеството са поименни. В този случай всички акционери на дружеството се уведомяват писмено. Правото на предпочтително изкупуване се упражнява в срок, не по-кратък от 14 дни от датата на публикуване на предложението или от датата на изпращане на писмата на акционерите.

4. Правото на предпочтително изкупуване не може да бъде ограничено или отменено от устава или учредителния акт. Това обаче може да бъде сторено с решение на общото събрание. Ръководният или управителният орган трябва да бъде задължен да представи пред събранието писмен доклад, който посочва причините за ограничаването или отмяната на правото на предпочтително изкупуване и обосновава предложената емисионна цена. Общото събрание действа в съответствие с правилата за кворум и мнозинство, установени в член 40. Решението му се публикува по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка, в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

5. Законите на една държава-членка могат да предвидят, че уставът, учредителният акт или общото събрание, като действа в съответствие с правилата за кворум, мнозинство и публикуване по параграф 4, могат да предоставят правомощието за ограничаване или отмяна на правото на предпочтително изкупуване на дружествения орган, който е овластен да взема решения за увеличаване на записания капитал в рамките на уставния капитал. Това правомощие не може да бъде предоставено за по-дълъг срок от правомощието по член 25, параграф 2.

6. Параграфи от 1 до 5 се прилагат към емитирането на всички ценни книжа, които могат да бъдат превръщани в акции или дават правото да се запишат акции, но не и към превръщането на тези ценни книжа или упражняването на правото на записване.

7. Правото на предпочтително изкупуване не се изключва по смисъла на параграфи 4 и 5, когато по силата на решението за увеличаване на записания капитал акциите се емитират в полза на банки или други финансови институции с цел да бъдат предложени на акционерите на дружеството в съответствие с параграфи 1 и 3.

Член 30

Всяко намаляване на записания капитал, освен намаляването с решение на съда, се извършва по решение на общото събрание в съответствие с правилата за кворум и мнозинство, установени в член 40, без да се засяга действието на членове 36 и 37. Решението се публикува по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

В съобщението за свикване на събранието се посочват най-малко целта на намаляването и начинът на извършването му.

Член 31

Когато има няколко класа акции, решението на общото събрание за намаляване на записания капитал се гласува отделно от всеки клас акционери, чиито права се засягат от операцията.

▼B

Член 32

▼M2

1. В случай на намаляване на записания капитал, кредиторите, чиито вземания предшестват публикуването на решението за намаляване на капитала, ще имат поне правото да получат обезпечение за вземанията, които не са станали дължими към датата на публикуване. Държавите-членки не могат да игнорират това право, освен ако кредиторът не разполага с достатъчни гаранции или тези гаранции не са необходими, с оглед активите на дружеството.

Държавите-членки определят условията за упражняването на правото, предвидено в първата алинея. Във всички случаи, държавите-членки гарантират, че кредиторите имат право да се обърнат към съответен административен или съдебен орган за да получат подходящи гаранции, ако могат да удостоверят, че в резултат на намаляването на записания капитал удовлетворяването на техните вземания е изложено на риск и те не са получили съответни гаранции от дружеството.

▼B

2. Законите на държавите-членки също трябва да предвиждат, че намаляването е нищожно или не се извършва плащане на акционерите, докато кредиторите не получат удовлетворение или съдът се произнесе против уважаването на молбата им.

3. Настоящият член се прилага когато намаляването на записания капитал се дължи на пълно или частично освобождаване от изплащане на останалата част от вноските на акционерите.

Член 33

1. Държавите-членки не са длъжни да прилагат член 32 към намаляване на записания капитал, извършено с цел покриване на претърпени загуби или отнасяне на парични суми в резерв, при условие че след тази операция размерът на този резерв е не повисок от 10 на сто от намаления записан капитал. Този резерв може да се разпределя между акционерите само при намаляване на записания капитал; той може да се използва само за покриване на претърпени загуби или за увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резерва, доколкото държавите-членки допускат такава операция.

2. В случаите по параграф 1 законите на държавите-членки трябва да предвидят нужните мерки, за да се гарантира, че сумите, получени от намаляването на записания капитал, не могат да се използват за плащания, за разпределяне между акционерите или за освобождаване на акционерите от задължението им да направят вноските си.

Член 34

Записаният капитал не може да се намалява до размер, по-нисък от минималния капитал, предвиден в съответствие с член 6. Държавите-членки могат да допуснат такова намаляване, ако наред с това предвидят, че решението за намаляване на записания капитал поражда последици само когато той бъде увеличен до размер най-малко равен на предписания минимум.

Член 35

Когато законите на една държава-членка разрешават пълно или частично обратно изкупуване на записания капитал, без той да

▼B

бъде намаляван, те са длъжни да изискват най-малко спазването на следните условия:

а) когато уставът или учредителният акт предвиждат обратно изкупуване, решение за последното се взема от общото събрание, което гласува поне в съответствие с обичайните условия за кворум и мнозинство. Когато уставът или учредителният акт не предвиждат обратно изкупуване, решение за последното се взема от общото събрание, което действа поне при условията за кворум и мнозинство, установени в член 40. Решението се публикува по реда, предписан от законите на всяка държава-членка, в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО;

б) за целите на обратното изкупуване могат да се използват само суми, предназначени за разпределяне по смисъла на член 15, параграф 1;

в) акционерите, чиито акции се изкупуват обратно, запазват правата си в дружеството, с изключение на правата за изплащане на тяхната вноска и за участие в разпределянето на първоначален дивидент по неизкупените акции.

Член 36

1. Когато законите на една държава-членка допускат дружествата да намаляват записания си капитал чрез принудително обезсилване, те трябва да съдържат изискване да се спазват най-малко следните условия:

а) принудителното обезсилване трябва да бъде предписано или разрешено от устава или учредителния акт, преди акциите, които ще бъдат обезсилени, да са записани;

б) когато принудителното обезсилване е разрешено по принцип от устава или учредителния акт, решение за него се взема от общото събрание, освен ако то е единодушно одобрено от засегнатите акционери;

в) дружественият орган, който взема решение за принудителното обезсилване, определя условията и реда за него, освен ако те не са определени от устава или учредителния акт;

г) прилага се член 32, освен при напълно изплатени акции, които са предоставени на дружеството безвъзмездно или са обезсилени, като се използват суми, предназначени за разпределяне в съответствие с член 15, параграф 1; в тези случаи в резерв се отнася сума, равна на номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — на счетоводната стойност на всички обезсилени акции. Този резерв може да бъде разпределян между акционерите само при намаляване на записания капитал. Той може да се използва само за покриване на претърпени загуби или за увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резерва, доколкото държавите-членки допускат такава операция;

д) решението за принудителното обезсилване се публикува по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

2. В случаите по параграф 1 не се прилагат член 30, параграф 1 и членове 31, 33 и 40.

Член 37

1. При намаляване на записания капитал чрез обезсилване на акции, придобити от самото дружество или от лице, което действа от свое име, но за сметка на дружеството, решение за обезсилването винаги се взема от общото събрание.

▼B

2. Прилага се член 32, освен ако акциите са напълно изплатени и са придобити безвъзмездно или чрез използване на суми, предназначени за разпределяне в съответствие с член 15, параграф 1; в тези случаи в резерв се отнася сума, равна на номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — на счетоводната стойност на всички обезсилени акции. Този резерв може да се разпределя между акционерите само при намаляване на капитала. Той може да се използва само за покриване на претърпени загуби или за увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резерва, доколкото законите на държавите-членки допускат такава операция.

3. В случаите по параграф 1 не се прилагат членове 31, 33 и 40.

Член 38

В случаите, уредени от член 35, член 36, параграф 1, буква б) и член 37, параграф 1, когато има няколко класа акции, решението на общото събрание за обратното изкупуване на записания капитал или намаляването му чрез обезсилване на акции се гласува отделно от всеки клас от акционери, чиито права се засягат от операцията.

Член 39

Когато законите на държавите-членки разрешават дружествата да издават акции, подлежащи на обратно изкупуване, те задължително изискват при обратното изкупуване да се спазват най-малко следните условия:

а) обратното изкупуване трябва да бъде разрешено от устава или учредителния акт на дружеството, преди акциите, подлежащи на изкупуване, да бъдат записани;

б) акциите трябва да бъдат изцяло изплатени;

в) условията и редът за обратното изкупуване се предвиждат в устава или в учредителния акт на дружеството;

г) обратното изкупуване може да се извърши само при използване на суми, предназначени за разпределяне в съответствие с член 15, параграф 1, или на приходите от новата емисия, пусната с цел извършване на изкупуването;

д) сума, равна на номиналната стойност, а ако няма номинална стойност — на счетоводната стойност на всички изкупени акции, се отнася в резерв, който може да се разпределя между акционерите само в случай на намаляване на записания капитал; резервът може да се използва само с цел увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резервите;

е) буква д) не се прилага към обратно изкупуване чрез приходите от нова емисия, пусната с цел извършване на изкупуването;

ж) когато се предвижда изплащане на премия на акционерите вследствие на обратно изкупуване, премията може да бъде изплатена само от сумите, предназначени за разпределяне в съответствие с член 15, параграф 1, или от резерв, различен от посочения в буква д), който може да се разпределя между акционерите само при намаляване на записания капитал; този резерв може да се използва само с цел увеличаване на записания капитал чрез капитализиране на резервите, за покриване на разноските по член 3, буква й), за разноските по емитирането на акции или облигации или за изплащане на премия на притежателите на акции или облигации, подлежащи на обратно изкупуване;

▼B

з) съобщението за обратното изкупуване се публикува по реда, предвиден в законите на всяка държава-членка в съответствие с член 3 от Директива 68/151/ЕИО.

Член 40

1. В законите на държавите-членки се предвижда, че решенията по член 29, параграфи 4 и 5 и членове 30, 31, 35 и 38 се вземат с мнозинство най-малко две-трети от гласовете, давани от представените ценни книжа или представения капитал.

2. В законите на държавите-членки може да се предвиди, че по параграф 1 е достатъчно обикновено мнозинство, когато е представен най-малко половината от записания капитал.

Член 41

▼M2

1. Държавите-членки могат да дерогират член 9, параграф 1, член 19, параграф 1, буква а), първото изречение и членове 25, 26 и 29, доколкото такива дерогации са необходими за приемането или прилагането на разпоредбите, които имат за цел да насърчат участието на работниците или други групи лица, определени в националното законодателство, в капитала на предприятията.

▼B

2. Държавите-членки могат да не прилагат член 19, параграф 1, буква а), първо изречение и членове 30, 31, 36, 37, 38 и 39 към дружества, учредени по особен закон, които емитират едновременно капиталови акции и работнически акции; последните се емитират в полза на служителите на дружеството като общност, представлявана в общото събрание на акционерите от пълномощници с право на глас.

Член 42

За целите на въвеждането на настоящата директива законите на държавите-членки гарантират равното третиране на всички акционери с еднакво положение.

Член 43

1. Държавите-членки са длъжни да въведат в действие законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, нужни за изпълнението на настоящата директива, в двегодишен срок от нейното обявяване. Те незабавно уведомяват Комисията за това.

2. Държавите-членки могат да не прилагат член 3, букви ж), и), й) и к) към дружества, съществуващи към датата на влизане в сила на разпоредбите по параграф 1.

Те могат да предвидят, че другите разпоредби на настоящата директива ще започнат да се прилагат към тези дружества 18 месеца след тази дата.

Този срок може да бъде три години в случаите на членове 6 и 9 и пет години за нерегистрираните дружества в Обединеното кралство и Ирландия.

3. Държавите-членки гарантират, че ще съобщят на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

▼B

Член 44

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.